RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

advies 62.162/1
van 20 oktober 2017

over

amendementen op een ontwerp van decreet van het Vlaamse Gewest ‘houdende wijziging van diverse bepalingen inzake ruimtelijke ordening, milieu en omgeving’
(*Parl.St.* Vl.Parl. 2016-17, nr. 1149/2 en 1149/3)

‡LW-CAKRODECE-GCBGCVT‡

Op 20 september 2017 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Voorzitter van het Vlaams Parlement verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over amendementen op een ontwerp van decreet van het Vlaamse Gewest ‘houdende wijziging van diverse bepalingen inzake ruimtelijke ordening, milieu en omgeving’ (*Parl.St*. Vl.Parl. 2016-17, nr. 1149/2 en 1149/3).

De amendementen zijn door de eerste kamer onderzocht op 12 oktober 2017. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Chantal BAMPS, staatsraden, Michel TISON en Johan PUT, assessoren, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Kristine BAMS, eerste auditeur, en Pierrot T’KINDT, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 20 oktober 2017.

*

‡LW-CAKRODECE-GCBGCVT‡

1. Overeenkomstig artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich moeten beperken tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond[1], alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN DE AMENDEMENTEN

2. De Raad van State, afdeling Wetgeving, wordt om advies gevraagd over een groot aantal amendementen op het ontwerp van decreet van het Vlaamse Gewest ‘houdende diverse bepalingen inzake ruimtelijke ordening, milieu en omgeving’.[2] Zoals het ontwerp waarop ze betrekking hebben, strekken die amendementen ertoe uiteenlopende wijzigingen aan te brengen in verschillende decreten betreffende het omgevingsrecht. Het betreft hoofdzakelijk wijzigingen aan de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: VCRO), het decreet van 25 april 2014 ‘betreffende de omgevingsvergunning’ (hierna: het Omgevingsvergunningsdecreet) en het decreet van 25 april 2014 ‘betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning’ (hierna: het Handhavingsdecreet Omgevingsvergunning).

ONDERZOEK VAN DE TEKST

3. De Raad van State, afdeling Wetgeving, verleent, behoudens in geval van wijziging van de juridische context, in de regel geen nieuw advies over bepalingen die reeds eerder zijn onderzocht of die zijn gewijzigd om rekening te houden met in eerdere adviezen gemaakte opmerkingen of over amendementen die niet verder gaan dan het gevolg geven aan bepaalde opmerkingen. Met betrekking tot die bepalingen wordt verwezen naar de desbetreffende adviezen.

Amendementen nrs. 3, 56 en 65

4. Artikel 115, 2°, van het ontwerp voegt een tweede lid toe aan artikel 53 van het Omgevingsvergunningsdecreet (*Parl.St.* Vl.Parl. 2016-17, nr. 1149/1, 462). Deze wijziging houdt in dat het betrokken publiek een “standpunt, opmerking, of bezwaar” moet hebben ingediend om naderhand nog een beroep te kunnen instellen (*Parl.St.* Vl.Parl. 2016-17, nr. 1149/1, 147).

Het artikel voegt, in tegenstelling tot wat het geval was in artikel 111, 2°, van het ontwerp van decreet waarover de Raad van State, afdeling Wetgeving, het reeds vermelde advies 60.566/1 uitbracht, enkel een tweede en geen derde lid toe aan artikel 53 waardoor de betrokken bepaling enkel nog betrekking heeft op het administratieve beroep dat kan worden

[1] Aangezien het om amendementen op een ontwerp van decreet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

[2] Over het voorontwerp dat heeft geleid tot dat ontwerp heeft de Raad van State, afdeling Wetgeving, advies 60.566/1 van 2 februari 2017 gegeven: zie *Parl.St.* Vl.Parl. 2016-17, nr. 1149/1, 399-422.

‡LW-CAKRODECE-GCBGCVT‡

ingesteld na de beslissing genomen in eerste administratieve aanleg en niet meer het jurisdictioneel beroep als voorwerp heeft dat kan worden ingesteld na de beslissing in laatste administratieve aanleg zoals geregeld in artikel 105 van het Omgevingsvergunningsdecreet.

5. In advies 60.566/1 dat de Raad van State, afdeling Wetgeving, op 2 februari 2017 heeft uitgebracht, werden fundamentele bezwaren geuit tegen de in artikel 111, 2°, opgenomen afbouw van rechtsbescherming.[3]

6. Amendement nr. 3 beoogt de schrapping van voormeld artikel 115, 2°.

7. Ter verantwoording wordt verwezen naar het aanvoelen van de Raad van State dat de omvorming van het inspraakrecht tot een inspraakplicht als voorwaarde om nog toegang tot de rechter te krijgen in strijd is met het Verdrag van Aarhus omdat het recht op toegang tot de rechter door de betrokken bepaling op zodanige wijze wordt beperkt dat de kern ervan mogelijk wordt aangetast.

Er wordt aan toegevoegd dat de stelling dat de betrokken regeling zal leiden tot minder administratieve beroepen en bijgevolg tot minder beroepen bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen, niet kan worden hard gemaakt.

8. Amendement nr. 56 behoudt de bepaling van artikel 115, 2°, en voegt eraan toe dat het om een “gemotiveerd standpunt, opmerking of bezwaar” moet gaan.

9. Artikel 136, 4°, van het ontwerp voegt in artikel 105, § 2, van het Omgevingsvergunningsdecreet een nieuw derde lid toe dat analoog is aan het tweede lid dat wordt ingevoegd bij artikel 115, 2°.

10. De bepaling van artikel 136, 4°, die inhoudt dat het betrokken publiek een “standpunt, opmerking of bezwaar” moet hebben ingediend om naderhand een beroep te kunnen instellen, betreft het jurisdictioneel beroep bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen tegen een uitdrukkelijke of stilzwijgende beslissing betreffende een omgevingsvergunning, genomen in laatste administratieve aanleg, of de aktename van een melding, vermeld in artikel 111 van het Omgevingsvergunningsdecreet.

Amendement nr. 65 voegt identiek als amendement nr. 56 aan die voorwaarden toe dat het een “gemotiveerd standpunt, opmerking of bezwaar” moet zijn.

11. Ter verantwoording van de amendementen nrs. 56 en 65 wordt gesteld dat met “gemotiveerd” wordt bedoeld dat louter *pro-forma*-bezwaren niet in aanmerking komen en dat een minimale toelichting omtrent de inhoudelijke bezwaren is vereist om later een ontvankelijk beroep te kunnen aantekenen.

[3] Adv.RvS 60.566/1 van 2 februari 2017 (*Parl.St.* Vl.Parl. 2016-17, nr. 1149/1, 415).

‡LW-CAKRODECE-GCBGCVT‡

12. Waar de amendementen nrs. 56 en 65 toevoegen dat het door het betrokken publiek ingediende "standpunt, opmerking, of bezwaar" moet gemotiveerd zijn – daargelaten de vraag wat onder 'gemotiveerd' moet worden verstaan, nu de verantwoording dat het een 'minimale toelichting omtrent de inhoudelijke bezwaren' moet zijn inhoudelijk als weinig verduidelijkend voorkomt – worden de voorwaarden die vervuld dienen te zijn enerzijds voor het instellen van een administratief beroep tegen een beslissing genomen volgens de gewone vergunningsprocedure in eerste administratieve aanleg en anderzijds voor het instellen van een jurisdictioneel beroep tegen een beslissing genomen in laatste administratieve aanleg nog verder verstrengd.

13. De vraag kan worden gesteld of de beoogde regeling in overeenstemming is met artikel 9 van het Verdrag 'betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden', gedaan te Aarhus op 25 juni 1998 (hierna: Verdrag van Aarhus), in België in werking getreden op 21 april 2003, en met de Europese regelgeving ter zake.

14. Het omvormen van het inspraakrecht (tweede pijler van het Verdrag van Aarhus) tot een inspraakplicht voor het recht op toegang tot de rechter (derde pijler van het Verdrag van Aarhus) vormt een tekortkoming aan de verplichtingen uit artikel 9, lid 2, voor België als Verdragsstaat bij dat Verdrag en dit voor de besluiten die onder de werkingssfeer van dat artikel 9, lid 2, vallen.

In dat verband kan worden verwezen naar de "United Nations Economic Commission for Europe – The Aarhus Convention. An Implementation Guide" (tweede uitgave, 2014)[4] die i.v.m. artikel 9 het volgende bepaalt:

> "Article 6 has provisions applying to the 'public' as well as the 'public concerned' (paragraphs 7 and 9). It is consistent with the objectives of the Convention to hold that actual participation in a decision-making procedure under article 6, paragraph 7, would indicate that the member of the public has the status of a member of the public concerned. Yet, it could well be too restrictive to require that only persons who participate in the decision-making procedure would be granted access under article 9, paragraph 2.
>
> Proper implementation of, and compliance with, the Convention requires that the objective of wide access to justice is upheld when determining the scope of persons — both natural and legal — with standing. Several Parties to the Convention apply some kind of test to establish standing, often in terms of a direct, sufficient, personal or legal interest, or of a legally protected individual right. While some such criteria, for instance limiting standing only to members of the public with private property rights, would not be in line with the Convention, the permissibility of other criteria will depend on how they are construed by the reviewing body in practice. In other words, even criteria such as having a sufficient interest or a right that can be impaired may be incompatible with the Convention if understood too narrowly in the case law of the reviewing bodies."

Voor de activiteiten die onder artikel 6 van het Verdrag van Aarhus vallen, moet erover worden gewaakt dat de verplichtingen die voortvloeien uit artikel 9 van dat verdrag

[4] https://www.unece.org/fileadmin/DAM/env/pp/Publications/Aarhus_Implementation_Guide_interactive_eng.pdf, p. 195 en volgende.

‡LW-CAKRODECE-GCBGCVT‡

worden nagekomen. De hier ontworpen verstrenging die doorwerkt op het recht op toegang tot de rechter strijdt evenwel met de hier aangehaalde internationale verplichtingen.

15. In het licht van de Europese regelgeving worden de uitdrukkelijke bepalingen betreffende de toegang tot de rechter, gebaseerd op artikel 9, lid 2, van het Verdrag van Aarhus, voor de lidstaten vastgelegd in artikel 25 van richtlijn 2010/75/EU[5], artikel 11 van richtlijn 2011/92/EU[6] en artikel 23 van richtlijn 2012/18/EU[7].

16. Het Hof van Justitie van de Europese Unie leidt uit artikel 9, lid 2, van het Verdrag van Aarhus het volgende af:

> "Uit artikel 9, lid 2, van het verdrag van Aarhus vloeit voort dat deze bepaling de beoordelingsmarge afbakent waarover de lidstaten beschikken bij de vaststelling van de daarin bedoelde procedurevoorschriften van de herzieningsprocedure, voor zover deze tot doel heeft 'ruim toegang tot de rechter te verschaffen' aan het betrokken publiek, dat milieubeschermingsorganisaties omvat die voldoen aan de vereisten van artikel 2, lid 5, van dit verdrag."[8]

17. Het vereisen van een omgevingsvergunning vooraleer kan worden gestart met een bepaald(e) project/activiteit zoals bepaald in het Omgevingsvergunningsdecreet en zijn uitvoeringsbesluiten, is voor een aantal ervan, een rechtstreeks gevolg van de omzetting van Europese voorschriften (van onder meer richtlijn 2010/75/EU). Minstens voor de beslissingen in het kader van dergelijke vergunningsprocedures moet het recht op toegang tot de rechter zo worden geregeld dat is voldaan aan de Europeesrechtelijke verplichtingen ter zake.

18. Overeenkomstig de interpretatieve mededeling van de Commissie van 28 april 2017 'betreffende toegang tot de rechter in milieuaangelegenheden'[9] is het vereisen van een voorafgaande inspraak als voorwaarde voor het procesrecht voor een rechter hiermee in strijd. De mededeling verwoordt dit als volgt:

> "2.3.5 Voorafgaande inspraak
>
> De lidstaten mogen de procesbevoegdheid inzake besluiten van een overheidsinstantie niet beperken tot leden van het betrokken publiek die hebben deelgenomen aan de voorafgaande administratieve procedure voor de goedkeuring van het besluit.

[5] Richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 'inzake industriële emissies (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging)'.

[6] Richtlijn 2011/92/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 'betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten'.

[7] Richtlijn 2012/18/EU van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli 2012 'betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken, houdende wijziging en vervolgens intrekking van Richtlijn 96/82/EG van de Raad';

[8] HvJ 8 november 2016, *Lesoochranárske zoskupenie VLK*, zaak C-243/15, punt 58; HvJ 16 april 2015, *Gruber*, zaak C-570/13, punt 39.

[9] https://ec.europa.eu/transparency/regdoc/rep/3/2017/NL/C-2017-2616-F1-NL-MAIN-PART-1.PDF.

‡LW-CAKRODECE-GCBGCVT‡

85. Het niet-deelnemen aan de administratieve procedure voor de goedkeuring van een besluit kan een rol spelen bij de ontvankelijkheid van latere betwistingen ervan[10]. In de rechtspraak van het HvJ is de rol van de nationale rechter bij de bescherming van de materiële rechten van natuurlijke personen en verenigingen op grond van het recht van de Unie benadrukt, waarbij tevens is aangegeven dat de administratieve en gerechtelijke procedures verschillende doelen dienen. Zo kan een besluit van een overheidsinstantie tot een mogelijke schending van het recht van een verzoeker op bescherming van zijn of haar gezondheid leiden, die los staat van de eventuele procedurele rechten van de verzoeker.

86. In dit verband heeft het HvJ in het Djurgården-arrest ter zake van een besluit waarop de milieueffectbeoordelingsrichtlijn (2011/92/EU) van toepassing is, geoordeeld dat '*de milieubesluitvormingsprocedure [...] zich van het beroep in rechte [onderscheidt] en [...] een ander doel [heeft], aangezien laatstgenoemd beroep in voorkomend geval kan worden ingesteld tegen de beslissing die na afloop van die is genomen*'[11].

Daarom moeten '*leden van het betrokken publiek [...] de beslissing van een instantie die behoort tot de rechterlijke organisatie van een lidstaat, over een vergunningaanvraag voor een project [...] kunnen aanvechten, ongeacht de rol die zij bij de behandeling van die aanvraag hebben kunnen spelen door aan de procedure voor die instantie deel te nemen en hun standpunt aldaar kenbaar te maken*'."[12]

19. Het Omgevingsvergunningsdecreet geeft uitvoering aan de Europese regelgeving.[13]

In het licht daarvan doet de ontworpen regeling de vraag rijzen of tegemoetgekomen wordt aan de doelstellingen van het Verdrag van Aarhus waarbij aan het betrokken publiek een ruime toegang tot de rechter moet worden verschaft.

De amendementen nrs. 56 en 65 verstrengen verder de voorwaarden door de vereiste toe te voegen dat voor het instellen van een beroep het door het betrokken publiek verplicht ingediende "standpunt, opmerking, of bezwaar" moet gemotiveerd zijn.

Het indienen van een gemotiveerd bezwaar of opmerking in een openbaar onderzoek wordt aldus een te vervullen verplichting *in tempore non suspecto* om het recht op toegang tot de rechter niet te verliezen. Deze inperking van het recht op toegang tot de rechter strookt evenwel niet met de plicht van de Verdragsstaten om een ruime toegang tot de rechter te verschaffen.

[10] *Voetnoot 84 van de geciteerde tekst*: Zie ook de toepassingsgids van het Verdrag van Aarhus, bladzijde 195.

[11] *Voetnoot 85 van de geciteerde tekst*: Zaak C-263/08, Djurgården, punt 38.

[12] https://ec.europa.eu/transparency/regdoc/rep/3/2017/NL/C-2017-2616-F1-NL-MAIN-PART-1.PDF, p. 28.

[13] *Cfr.* o.m. richtlijn 2008/1/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 januari 2008 'inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging'.

‡LW-CAKRODECE-GCBGCVT‡

Amendement nr. 20

20. Het in het ontwerp in te voegen artikel 51/1 strekt ertoe titel IV, hoofdstuk II, afdeling 1, onderafdeling 1, sectie 4, VCRO, over het as-builtattest, te vervangen. Daarbij wordt met het voorgestelde artikel 4.2.8 VCRO voor de uitvoering van stedenbouwkundige handelingen een "technische tolerantiemarge" ingesteld, "metsershaar" genoemd, die erin bestaat dat "[d]e uitvoering van stedenbouwkundige handelingen wordt beschouwd als beantwoordend aan de verleende vergunning als er geen grotere afwijkingen in maatvoering zijn dan deze die inherent verbonden zijn aan het bouwproces". Ter wille van de rechtszekerheid dient de invulling van het begrip "metsershaar" als criterium voor de technische tolerantiemarge nader te worden bepaald in het decreet of dient daartoe een opdracht te worden gegeven aan de Vlaamse Regering. Thans bestaat er immers geen juridische omschrijving van dat begrip, hetgeen aanleiding kan geven tot uiteenlopende concrete invullingen ervan, wat de rechtszekerheid niet ten goede komt.

Amendement nr. 23

21.1. Luidens het voorgestelde artikel 4.4.8/2, § 3, VCRO kan de Vlaamse Regering nadere regelen bepalen voor de toepassing van dit artikel.

Zoals de Raad van State, afdeling Wetgeving, reeds heeft opgemerkt met betrekking tot het ontwerp waarop de voorliggende amendementen betrekking hebben, is de draagwijdte van een dergelijke machtiging onduidelijk en dient zij te worden gepreciseerd, door de aard aan te geven van de erin beoogde regels en criteria aan te reiken voor de invulling ervan, zo het de bedoeling is dat zij verder reikt dan wat reeds voortvloeit uit de algemene uitvoeringsbevoegdheid waarover de Vlaamse Regering beschikt op grond van artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 'tot hervorming der instellingen'.[14]

Onverminderd het voorgaande, lijkt inzonderheid de toepassing van paragraaf 2 van het voorgestelde artikel in elk geval nog door de Vlaamse Regering nader te moeten worden geregeld, nu het geenszins duidelijk is wat moet worden verstaan onder "gedurende een periode van vijf opeenvolgende jaren geen weidedieren [houden] op het perceel of de percelen waarop de vergunning betrekking heeft", en hoe het voorhanden zijn van die toestand op een rechtszekere wijze zal worden vastgesteld. Rekening houdend met het gevolg (het verval van rechtswege van de verleende vergunning en de afbraak van de stal binnen zes maanden volgend op het verval van de vergunning) dienen deze aspecten op een rechtszekere wijze te worden geregeld.

21.2. Het eerste onderdeel van deze opmerking geldt ook voor het voorgestelde artikel 7.4.2/3, § 1, vijfde lid, VCRO (amendement nr. 39).

[14] *Parl.St.* Vl.Parl. 2016-17, nr. 1149/1, 405, *in fine*.

‡LW-CAKRODECE-GCBGCVT‡

Amendement nr. 31

22. Gelet op de wijziging van artikel 4.8.11 VCRO bij het decreet van 9 december 2016 moet in de punten 1°, 2° en 3° van het voorgestelde artikel 68/2 worden aangegeven dat de wijzigingen die daarbij worden aangebracht betrekking hebben op onderdelen van paragraaf 1, eerste lid, (niet: "paragraaf 1") van artikel 4.8.11 VCRO.

Amendement nr. 43

23. In het voorgestelde artikel 7.7.10 VCRO dient in het eerste en tweede lid telkens te worden geschreven "… op grond van artikel 1.4.3, eerste lid, 1°, zoals van kracht voor de inwerkingtreding van artikel 4 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning" (niet: "artikel 20" of "artikel 6" van voornoemd decreet).[15]

24. In het eerste lid van voormeld artikel 7.7.10 wordt de zinsnede ", behoudens een andersluidende beslissing van de Vlaamse Regering tot beëindiging van de aanstelling" het best verplaatst, van het einde van de tweede zin naar het einde van de eerste zin, en worden in de tweede zin de woorden "voor de lopende duurtijd van deze aanstelling" het best vervangen door de woorden "gedurende de gelijkstelling".

Amendementen nrs. 50 en 53

25. Deze amendementen voegen in het ontwerp nieuwe artikelen 100/1 en 106/1 in, waarmee respectievelijk in de artikelen 18 en 37 van het Omgevingsvergunningsdecreet een nieuw derde lid wordt ingevoegd dat bepaalt dat de verplichting tot gezamenlijke indiening, vermeld in het tweede lid, niet geldt voor het aanvragen van een omgevingsvergunning voor een project enerzijds, en voor het aanvragen van een omgevingsvergunning die alleen nodig is tijdens de uitvoeringsfase van het project anderzijds.

De ontworpen amendementen zijn ruimer geformuleerd dan hun verantwoording. De ontworpen bepaling heeft betrekking op alle hypothesen waarbij een omgevingsvergunning alleen nodig is tijdens de uitvoeringsfase, terwijl de verantwoording stelt dat wanneer bij MER-plichtige werken de uitvoeringswijze wel essentieel is in de beoordeling van de (milieu)hinder, het aangewezen is dat de aanvraag voor het project wel zo veel als mogelijk de uitvoeringswijze regelt.

Deze verantwoording sluit beter aan bij de plichten die voortvloeien uit het Verdrag van Aarhus.

De ontworpen amendementen dienen te worden afgestemd op de verantwoording en alzo te worden geredigeerd dat ze beantwoorden aan de voorschriften van het Verdrag van

[15] Het is immers bij artikel 4 van dat decreet dat wordt overgegaan tot de vervanging van artikel 1.4.3 VCRO.

‡LW-CAKRODECE-GCBGCVT‡

Aarhus dat voor de activiteiten die onder de toepassing van artikel 6 vallen, bepaalt dat zoveel mogelijk informatie wordt ter beschikking gesteld tijdens de inspraakprocedure.[16]

Amendementen nrs. 51, 54 en 57

26. Deze amendementen beogen in een termijn te voorzien waarbinnen de bevoegde omgevingsambtenaar een verslag dient op te maken en dit aan de bevoegde vergunningverlenende overheid dient te bezorgen. Wordt geen verslag uitgebracht binnen de vastgestelde termijn, dan wordt aan de bevoegde overheid in de loop van de administratieve vergunningsprocedure de mogelijkheid gegeven om aan de verslagvereiste voorbij te gaan.

In de verantwoording bij het amendement nr. 51, dat ertoe strekt om het door artikel 104 van het ontwerp van decreet gewijzigde artikel 29, § 1, van het Omgevingsvergunningsdecreet aan te vullen met een lid, wordt vermeld dat het verslag in voorkomend geval een voorstel van antwoord omvat op de tijdens het eventuele openbaar onderzoek ingediende standpunten, opmerkingen en bezwaren.[17]

Het amendement nr. 54 strekt ertoe om het door artikel 111 van het ontwerp van decreet gewijzigde artikel 44, § 1, van het Omgevingsvergunningsdecreet aan te vullen met een lid dat in een vergelijkbare verslagverplichting voorziet als in de bepaling die het voorwerp uitmaakt van amendement nr. 51, zij het in het kader van een vereenvoudigde vergunningsprocedure.[18]

Het amendement nr. 57 strekt ertoe om het door artikel 120 van het ontwerp van decreet ingevoegde artikel 63/1 van het Omgevingsvergunningsdecreet aan te vullen met een lid dat de provinciale omgevingsambtenaar beoogt en dat, blijkens de verantwoording, een regeling bevat die “analoog [is] aan deze voor de opmaak van een verslag door de gemeentelijke omgevingsambtenaar (zie wijziging aan artikelen 29 en 44 Omgevingsvergunningsdecreet (amendementen nr. 51 en 54))”.[19]

In de onderscheiden verantwoordingen van de amendementen wordt er onder meer op gewezen dat de verslagen in voorkomend geval de aanvraag tevens zullen toetsen aan de beoordelingsgronden bepaald bij of krachtens titel IV VCRO, titel V DABM[20], het decreet van 15 juli 2016 ‘betreffende het integraal handelsvestigingsbeleid’[21] en het decreet van 21 oktober 1997 ‘betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu’.

[16] Zie meer in het bijzonder de verplichtingen die worden vermeld in artikel 6, lid 6, van het Verdrag van Aarhus.

[17] *Parl.St.* Vl.Parl. 2016-17, nr. 1149/3, 49.

[18] *Parl.St.* Vl.Parl. 2016-17, nr. 1149/3, 51.

[19] *Parl.St.* Vl.Parl. 2016-17, nr. 1149/3, 53.

[20] Decreet van 5 april 1995 'houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid'.

[21] Vanaf 1 januari 2018.

‡LW-CAKRODECE-GCBGCVT‡

Het wegvallen van deze verslagplicht mag er niet toe leiden dat de verplichtingen die voor het Vlaamse Gewest voortvloeien uit artikel 6, lid 8, van het Verdrag van Aarhus, niet worden nagekomen voor de onder dat verdrag vallende activiteiten.

Ook dient erover te worden gewaakt dat de verplichtingen bedoeld in artikel 8 (in aanmerking nemen van resultaten van de raadplegingen en van de verzamelde informatie) en in artikel 9, lid 1 (informatieplicht), van richtlijn 2011/92/EU worden nagekomen voor de activiteiten die onder de toepassing van die richtlijn vallen. Het verslag van de betrokken ambtenaar is immers het instrument om te beoordelen of aan de betrokken verplichtingen is voldaan. Bij weigering van de ambtenaar om dit verslag (tijdig) op te stellen, vervalt deze daartoe noodzakelijke informatie. De op het Vlaamse Gewest rustende Europeesrechtelijke verplichtingen komen hiermee in het gedrang.

Amendement nr. 73

27. De vervanging van artikel 150, 7°, van het ontwerp heeft een ruimere strekking dan de toevoeging die wordt geduid in de verantwoording van het amendement. Zij heeft tevens tot gevolg dat de tweede en derde zin van artikel 36, zesde lid (dat het vierde lid wordt), van het decreet van 25 april 2014 ‘betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning’ worden opgeheven. Vraag is of dat laatste wel degelijk de bedoeling is. Als dat het geval is, verdient het aanbeveling om ook dat aspect van het amendement te verantwoorden.

Amendementen nrs. 75 tot 77

28. De bij de amendementen nrs. 75 tot 77 beoogde invoeging van de artikelen 6.3.12/2, 6.3.12/3 en 6.3.12/4 in de VCRO, dient te gebeuren op dezelfde wijze als in amendement nr. 74, namelijk via de invoeging van drie nieuwe artikelen in het decreet van 25 april 2014 ‘betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning’.

In het ontworpen artikel 6.3.12/4 VCRO dient de nummering van de paragrafen te worden verbeterd. In de laatste paragraaf van dat artikel schrijve men bovendien “rechtsmiddel” in plaats van “voorziening”.

Amendement nr. 81

29. In het in het ontwerp in te voegen artikel 215/1 wordt wellicht beoogd om de datum van inwerkingtreding te bepalen van het bij amendement nr. 33 voorgestelde artikel 70/1 (niet: “26/1”) , gelet op de referentie aan “[d]e voorgestelde wijziging aan artikel 5.1.6, derde lid, van de VCRO” bij de verantwoording van het amendement nr. 81.

‡LW-CAKRODECE-GCBGCVT‡

Amendement nr. 86

30. Het aan het ontwerp toe te voegen artikel 222 kan eenvoudiger worden gesteld als volgt:

"De artikelen 88/1 en 88/2 treden in werking op de datum van inwerkingtreding van artikel 12 van het decreet betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning."

DE GRIFFIER DE VOORZITTER

Greet VERBERCKMOES Marnix VAN DAMME

‡LW-CAKRODECE-GCBGCVT‡